

Nr 158.

Av herr **Lindhagen**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning i fråga om beredande av förbättrad ställning åt vissa å domsagornas kanslier anställda skrivbiträden.

Demokratien är ännu en ytlig, formell företeelse utan verkligt demokratiskt innehåll. Allestädes bestå människorna av styrande och styrda, ledda väsentligen, de förra av maktinstinkter och de senare av slavsinne. Individernas andliga befrielse och funktionarismens omvandling till ett intelligent och behjärtat verktyg i mänsklighetens tjänst är framtidens största samhällsuppgift. Låtom oss nu till en början samla verklighetsbilder till belysande av denna viktiga angelägenhet.

*

Det har länge varit så, att vid ett ämbetsverks organisation har uppmärksamheten ofta otillräckligt eller icke alls ägnats åt de lägst ställda statstjänarne. En klass bland dessa senare har emellertid på senaste tiden blivit ihågkommen omsider nämligen skrivbiträdena. Man skulle då kunna tycka att alla borde vara eniga om, att detta framsteg också bör konsekvent tillämpas. Detta har dock icke lyckats beträffande skrivbiträden i domsagornas kanslier. Det funktionaristiska åskådnings-sättet har vid de två senaste riksdagarna avslagit ett så rimligt anspråk. Ett sådant skrivbiträde har tillskrivit mig med enträgen begäran om motionens förnyande på grund av dessa biträdens förtvivlade belägenhet särskilt nu under dyrtiden.

På grund av de skäl som förut anförts för en sådan framställning hemställes nu ånyo,

att riksdagen ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte snarast möjligt låta utreda, på vad sätt skrivbiträden, som äro i domsagornas kanslier på ett stadigvarande sätt sysselsatta med skrivarbete, må kunna erhålla fast anställning med rätt till sjukhjälp, semester och pension eller åtminstone vissa skäligen förmåner, samt för riksdagen framlägga förslag i ämnet.

Stockholm den 28 januari 1916.

Carl Lindhagen.
